

- Kommissionen har åsidosatt artikel 2 i förordning nr 1258/1999, eftersom det saknades grund för att tillämpa dem i det angripna beslutet mot bakgrund av att de oegentligheter som kommissionen påstår har förekommit inte är tillräckligt allvarliga.
- Kommissionen har vid avfattandet av beslutet om avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid EUGFJ åsidosatt bestämmelsen i artikel 2 i förordning nr 1258/1999, liksom det som föreskrivits i riktlinjerna för beräkning av de finansiella konsekvenserna.

- (¹) Kommissionens förordning (EG) nr 1663/95 av den 7 juli 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 729/70 i fråga om förfarandet vid avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid EUGFJ (EGT L 158, s. 6).
- (²) Rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik (EGT L 94, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 23).
- (³) Rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik (EGT L 160, s. 103).

Överklagande ingett den 6 mars 2008 av Luigi Marcuccio av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 december 2007 i mål F-21/07 Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-114/08 P)

(2008/C 107/69)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övriga part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

under alla omständigheter

- upphäva det omtvistade beslutet till fullo och utan undantag,

- fastställa att klagandens talan vid första instans väcktes i tid,
- fastställa att talan vid första instans kan tas upp till sakprövning,

i första hand

- bifalla samtliga yrkanden som framställdes i första instans utan undantag,
- förplikta motparten att ersätta klagandens rättegångskostnader, såväl de som uppstått vid förfarandet vid första instans som de som kan hänföras till förevarande förfarande

i andra hand

- återförvisa målet till personaldomstolen för att den skall avgöra målet i sak.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört följande grunder:

1. Motivering saknas helt vad gäller förväxlingen av uttrycket uppkomst av en omständighet som orsakar en sådan skada som avses i artikel 288 andra stycket EG och begreppet skada.
2. Artikel 288 EG, artikel 46 första stycket i domstolens stadga, artikel 90 i tjänsteföreskrifterna, rättssäkerhetsprincipen och principen om rätt till ett effektivt domstolskydd har åsidosatts.
3. Uttrycket den första dagen i en tidsfrist har tolkats och tillämpats felaktigt och på ett falskt och orimligt sätt vad gäller fastställandet av en rimlig frist för att väcka talan med stöd av artikel 288 EG.
4. Vad gäller bedömningen av fristen för att väcka talan enligt artikel 288 EG saknas det helt motivering samt artikel 90 i tjänsteföreskrifterna och allmänna rättsprinciper har åsidosatts.
5. Motivering saknas helt vad gäller påståendet att klagandens talan enligt 288 EG väcktes för sent.
6. Artiklarna 235 EG och 288 EG har åsidosatts vad gäller gemenskapsdomstolens behörighet i samband med en skadeståndstalan och en omotiverad, godtycklig och ologisk avvikelse från rättspraxis i detta hänseende har gjorts.
7. Regler om ett rättvist förfarande har åsidosatts, särskilt vad gäller bestämmelserna i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.